

תת"ע 3723/03/22 - מדינת ישראל נגד שמעון חזן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 3723-03-22 מדינת ישראל נ' חזן
תיק חיצוני: 11500642282

בפני כבוד השופט שי שלהבת
מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשם
שמעון חזן

הכרעת דין

רקע עובדתי וטענות הצדדים

כנגד הנאשם שבפני הוגש כתב אישום בגין עבירה של קיפוח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "קיפוח זכות").

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 30.3.21, בצומת הרחובות שדרות ירושלים ומפרץ שלמה שבחולון, עקף הנאשם מצד ימין את התנועה שנעה באיטיות בנתיב לפניה שמאלה תוך חסימת דרכו של רכב אחר שנע בנתיב.

הנאשם כפר באשמה והתקיים בפני דיון הוכחות במסגרתו טען הנאשם לעצמו.

מטעם התביעה, העיד עד התביעה רס"ב אלון נבון (להלן: "ע"ת") אשר רשם את הדו"ח נשוא כתב האישום. באמצעותו של ע"ת הוגשו מסמך שכותרתו "מזכר נלווה לדוח תנועה" שנערך ע"י ע"ת, תעודת עובד ציבור בנוגע לתקינות מצלמת וידאו שתיעדה את האירוע נשוא כתב האישום וסרטון מהמצלמה האמורה. המוצגים שהוגשו, התקבלו וסומנו ת/1-3/ת בהתאמה.

בחקירתו הראשית, תיאר ע"ת את אופן עבודתו בעת אכיפת עבירות תנועה מצולמות.

בחקירתו הנגדית, הסביר ע"ת באילו מקרים ניתן דו"ח בגין עבירת קיפוח. לשאלת הנאשם האם האוטובוס לפניו נכנס רכבו של הנאשם לנתיב, עצר או האט, השיב ע"ת כי מעמדת המצלמה אינו יכול לראות זאת.

בחקירתו הראשית, סיפר הנאשם כי מקום האירוע נשוא כתב האישום קרוב למשרדו וכי בדרכו לביתו יש באפשרותו

לפנות באחד משני רמזורים, שבסמוך לראשון שבהם נעברה העבירה לכאורה. כן מסר כי אם הוא רואה שהנתיב הסמוך פנוי, הוא פונה אליו.

במסגרת חקירתו הנגדית, חזר הנאשם על כך שהוא נוסע במקום האירוע מדי יום, חוץ מאשר בחופשים וסבר כי הרווח בו נכנס לנתיב הסמוך היה גדול מספיק. לאחר צפייה בסרטון, קבע הנאשם כי האוטובוס שלנתיבו נכנס, נסע בנסיעה איטית ביותר.

הצדדים נחלקו ביניהם בשאלת מיקומו של סימון החץ ע"ג הנתיב בו נסע הנאשם עובר לביצוע הפניה נשוא כתב האישום.

בסיכומיה, קבעה התביעה כי הנאשם קיפח את זכותם של נוסעי טור ארוך שהיה בנתיב שמשמאל לנתיב נסיעתו וכי טענת הנאשם לפיה היה מקום להיכנס לטור, התבררה כלא נכונה לאחר צפייה בסרטון.

הנאשם טען בסיכומיו כי נהג האוטובוס לא האט, לא עצר ולא סטה ממסלולו. כן טען כי נכנס לרווח בין 15-30 מטר ששרר בינו לאוטובוס בנתיב שאליו נכנס.

לאחר שהאזנתי לצדדים, קבעתי כי הכרעת הדין תפורסם לצדדים במערכת נט המשפט. הדבר נערך בנוכחותו של הנאשם שהינו עו"ד במקצועו.

ניתוח ומסקנות

צפייה בסרטון, מעלה כי לפני הרמזור קיים עומס של רכבים בנתיב אליו נכנס הנאשם; רכבו של הנאשם מבצע את הפניה לנתיב קרוב לרמזור בו דולק אור ירוק; והרכב נכנס לנתיב מרחק קצר מהאוטובוס שלפניו אשר נסע בנסיעה רציפה. דומה שהאוטובוס האט במקצת ובכל מקרה נסע כאמור בנסיעה רציפה ולא עצר או אפשר לנאשם את הכניסה לנתיב.

פסק דין מנחה באשר לטיבה של עבירת קיפוח הזכות העומדת כנגד הנאשם, ניתן למצוא במסגרת

ע"פ 4004/98, **יוסף ורשבסקי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 13.12.1998) שם רבע כב' השופט בדימוס עודד מודריק, את הדברים הבאים:

"אולם, בכגון זה אי-אפשר להסתפק מבחינה פורמלית-טכנית של ההתרחשות והשוואתה אל התקנה. מן ההכרח להציב נקודת המוצא את ההנחה שתקנות התעבורה מסדירות את התנועה בדרכים. אין תכליתן לשבש את סדרי התנועה ולאכוף על ציבור הנהגים דרכים עקלקלות וקשיים שונים שימנעו זרימת תנועה שוטפת ככל האפשר. בהקשר זה עלינו לראות את התקנה כאילו טבועה בה האפשרות להניח לאדם שטעה בתום לב בנתיב תנועה ... דרך להשתלב בנתיב הנכון שלא בכפיית רצונו על אחרים ... הפסדם של הנהגים הממתינים בתור, הנובע מן הוויתור של הנהג

המנומס, יוצא בשכר נהיגה תרבותית, כאמור ... הקיצור, לזו ועיקר תקנת הקיפוח היא בתקנת הבריות, שלא יינתן מצב בדרך שבו כל דאלים גבר, אך גם זו תקנתן של הבריות, שמי שמרסן את יצריו ומתחשב בזולת, ימצא מי שמתחשב גם בו ולא יהיה לו הדבר לעבירה ...".

בהסתמך על האמור, קבע כבוד השופט בן יוסף במסגרת **עפת (ת"א) 19089-02-16 אילן ציוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.2.16) "אם אכן קיבל המערער אישורו של נהג אחד להיכנס לפניו בתור, כפי שטען וכפי שקיבל בית משפט קמא כאפשרות שלא נדחתה, אזי הוא לא עבר עבירה"

סקירת פסקי הדין של בתי המשפט לתעבורה, מעלה מספר מבחנים עיקריים לצורך בחינת קיומה של עבירת קיפוח הזכות, בכל הנוגע למעבר בין נתיבים (כך נלמד לדוגמא

מתת"ע 6405-10-20 מדינת ישראל נ' שטרנברג; תתע (ת"א) 8847-11-14 מדינת ישראל נ' יורי כצמן; תתע (ת"א) 1735-07-18 מדינת ישראל נ' עוזיאל בלסיאנו; תתע (ת"א) 8722-02-16 מדינת ישראל נ' הדר איזנר; תתע (חי') 4927-03-19 מדינת ישראל נ' איילת טפירו; תת"ע 10536-02-20 מדינת ישראל נ' הלטר בועז):

- א. מרחק מהצומת. ככל שמעבר הנתיב קרוב יותר לצומת, עולה האפשרות לקיומה של עבירת קיפוח זכות. שאלה קשורה הנה האם הכניסה הנה לראש התור או בשלב מוקדם יותר.
- ב. היכרות הנהג עם המקום. ככל שקיימת, עולה הסבירות לעבירת הקיפוח.
- ג. האם רכב אחר אפשר את הכניסה לצומת?. הדבר רלוונטי בעיקר כאשר מעבר הנתיב בוצע במקום רחוק מהצומת.
- ד. התנהלות הרכב שנסע בנתיב אליו נערך המעבר. ככל שנאלץ להאט, לבלום או לסטות, עולה הסבירות לקיומה קיפוח הזכות.
- ה. עומס התנועה. ככל שהכביש עמוס יותר, עולה הסבירות לקיום העבירה. ככל שהכביש עמוס פחות והמרווח לכניסה לנתיב גבוה יותר, קטן הסיכוי לעבירה.

ביישם קריטריונים אלו למקרה שבפני, בראש ובראשונה על סמך הסרטון מתעד העבירה, עולות המסקנות הבאות:

- א. כאמור בוצע מעבר הנתיב בסמוך מאוד לצומת המרומזרת וזאת לאחר שהאור ברמזור התחלף לירוק.
- ב. הנאשם מכיר היטב את הצומת בו אירע האירוע. זאת בהסתמך על דבריו לפיהם המקום קרוב למשרדו והוא נוסע בו מדי יום עבודה.
- ג. לא קיימת כל אינדיקציה שהאוטובוס איפשר את כניסתו של הנאשם לנתיב ובכל מקרה בוצע המעבר קרוב

ביותר לצומת.

ד. דומה כאמור שהאוטובוס האט במקצת את מהירות נסיעתו.

ה. הנתבי אליו נכנס הנאשם היה כאמור עמוס והמרווח מהאוטובוס היה נמוך.

לאור כל זאת, הרי שלהבנתי, עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו של קיפוח זכות וזאת אף סבר בתום לב כי בהתנהגותו לא דבק רבב.

לא ראיתי להידרש לשאלת מיקומו של החץ על גבי הנתבי המקורי בו נשא הנאשם, לאור היותה לא מהותית להבנתי לצורך בחינת אשמתו.

אשר על כן, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, קיפוח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

התיק נקבע לישיבת טיעונים לעונש ליום 20.10.22, בשעה 9.30.

המזכירות תדאג להעביר עותק מהכרעת הדין לידי הנאשם.

זכות ערר כדין

ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"ב, 21 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.